

deltage i Spillet. Man kan ikke forlange, at Bestyrelsens Medlemmer, som ved en saadan Lejlighed have meget at tage Vare, skulle sidde ved Totalisatoren. De maa altsaa, hvad der er Skik og Brug her ved Kjøbenhavn, vistnok antage en Forvalter, Bestyrer, Entreprenør, eller hvad man nu vil kalde ham; han har saa igen sit underordnede Personale og giver sine Ordre. Men aligevel kommer der et Brud paa Loven. En af disse underordnede Funktionærer passer ikke paa eller bryder sig ikke om at passe paa; der sker et klart Brud paa denne Lovbestemmelse. Hvem skal man saa straffe? Den ærede Finansminister siger, at det er den, der arrangerer Spillet, men det kan altsaa ikke være Bestyrelsen, ikke en Gang Entreprenøren; det maa altsaa blive den enkelte Funktionær, der sidder i Boksen og uddeler Billetter. Der kan saaledes opstaa mange Tvivls spørgsmål om, hvem man skal ramme. Det er for mig endnu en Grund til at lade hele denne Paragraf gaa ud.

Seg maa maasse gentage, at hvis Tinget er paa det rene med, at man maa lade Totalisatorspillet passere denne Gang, og at man, som den ærede Finansminister siger, maa afvente yderligere Erfaringer, inden man skrider til et Forbud derimod, finder jeg ikke, at der er nogen Anledning til at sende dette Lovforslag i Udvalg. Thi de enkelte Mangler, jeg har tilladt mig at paapege, kunne vistnok rettes ved 2den Behandling uden Udvalg. Men hvis Tinget mener, at man bør tage under alvorlig Overvejelse, om saadanne offentlige Bæddeløbs offentlige Festspladser skulle kunne forenes med Totalisatorspil, forekommer det mig at være nok saa rigtig, om Sagen blev sendt i Udvalg. Efter de Regler, der gælde her i Tinget, skal jeg imidlertid ikke fordrifte mig til at foreslaa noget Udvalg. Sagen ligger jo heller ikke for, men jeg henstiller til ærede Medlemmer af Flertallet, hvis de finde, at de ville overveje dette Lovforslag nærmere, saa, naar Tiden kommer, at foreslaa Udvalg.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjente m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1004 ff.)

Der var intet Endringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3de Behandling fattes til Forhandling under et.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 285 ff.) og dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Strandingslov.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 613 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Justitsministeren (Melleman): Det af Regeringen forelagte Lovforslag er i Folketinget kun undergaaet mindre væsentlige Forandringer. Jeg skal tillade mig at nævne dem for derved at give Tinget en foreløbig Forestilling derom. — Den første Forandring, der er foregaaet i Forslaget, er i § 1, idet der er blevet indsat en Bestemmelse om, at Sogneraad eller Byraad skulle høres, forinden Ansættelse af Strandfogder finder Sted. Det var ved 2den Behandling af dette Lovforslag i Folketinget blevet vedtaget, at der skulde tilkomme disse kommunale Forsamlinger en Indstillingsret, saaledes at de indstillede 3, og blandt dem skulde Amtmand eller Politimester vælge. Men mod dette Forslag blev der gjort den Indvending, blandt andet fra min Side, at Strandfogedhvervet jo aldeles ikke har noget med det kommunale at bestille, og at der altsaa ikke var nogen som helst Grund til at give Kommunaadene nogen afgørende Indflydelse paa dette Forhold. Og for saa vidt man